

Sirija atskilo nuo Egipto

Sirijos sukilimas suskaldė Jungtinę Arabų Respubliką ir sugriovė Nasserio svajones tapti arabų pasaulio vadu.

Sukilėliai sudarė 11 asmenų laikinę vyriausybę, kuri esanti provakarietiško atspalvio. Jai vadovauja Mahmoud al-Kuzbari, kuris yra buvęs keliose ankstesnėse nepriklausomos Sirijos vyriausybėse. Šalia premjero pareigų, jis yra paėmęs ir užsienių reikalų bei krašto apsaugos ministerijas. Iš kitų kabineto narių tik du yra žinomesni už Sirijos ribų.

Kuzbari pažadėjo kraštą per kelis mėnesius "nvesti į konstitucinę stadiją", greičiausiai tuo posakiu pažadėdamas rinkimus. Sukilėliai kaltino Nasserį, kad jis "likvidavęs likusių Sirijos nacionalistinių elementų, ypač armijoje".

Nasseris, atšaukęs sukilimui gniuždyti pasiūstąsias armijos, aviacijos ir laivyno jėgas, prisipažino, kad jo "arabų vieningumo principai" esą laikinai sužlugdyti.

Turkija ir Jordanas, kurie senai turėjo įtarimų dėl Nasserio planų, skubiai pripažino naująją Sirijos vyriausybę. Bet kitas arabų pasaulio lyderis, Tuniso Bourguiba, pasiuntė Nasserui telegramą, apgailestaudamas sukilimo pasekmes ir išreiškdamas viltį, kad nuomonių skirtumai galbūt galėsia būti išspręsti taikiai.

Nebuvo skubios reakcijos iš Nasserio konkurento Kasimo sostinės, bet Bagdado laikraščiai plačiai aprašinėjo sukilimą, ir vienintelis nepriklausomas laikraštis pasmerkė "atskalinių sąjūdį, vadovaujamą kriminalinio elemento".

Izraelio spauda tvirtino, kad Nasserio prestižas labai nukentėjęs, nepaisant kaip sukilimas besibaigtų. IAV vyriausybė nutarė neskubėti su naujojo režimo pripažinimu laukdama, ar

neįvyks naujų staigmenų Artimųjų Rytų srityje. Tokios pat taktikos laikysis ir britai, kurie tiki, kad Sirijos atskilimas sukels dar didesnius kivirčus tarp arabų vadų.

ŽINIOS IŠ VISO PASAULIO

• **Liberijoje** areštuota 13 asmenų, kurie priklausę slapta organizacijai, planavusiai nuversti vyriausybę ir sukurti komunistinį režimą. Vienas iš sąmokslų organizatorių buvęs nesenai atšauktas Ganos diplomatas A. J. Boateng, kuris slaptyjų grupių narius per Gana gabenę į Maskvą mokytis partizaninės taktikos. Sąmokslininkų propagandoje buvo teigiama, kad Amerikos negrų įpėdiniai, kurie sukūrė Liberijos valstybę, esą "tos pačios kategorijos kolonistai, kaip ir baltieji imperialistai".

• **Jungtinėse Tautose** dar nepasiekta jokios pažangos, ieškant laikinio JT administratoriaus. Amb. Stevenson buvo du kartu susitikęs su Zorinu, ir iš pasikalbėjimų paaiškėjo, kad rusai vienu ar kitu būdu bandys išspausti daugialypę Jungt. Tautų kontrolę.

• **Valst. sekr. Rusko** pasitarimai su Gromyku dar būsią tęsimi bent kelias savaites. Nors juose nieko naujo nepasiekta, bet jie esą naudingesni, negu griežtos oficialiosios kalbos ir notos. Prez. Kennedy planuoja Chruščiovui pasiųsti "asmeninę žinią", kurioje būsią prašoma aiškaus sovietų atsakymo dėl formalių derybų Berlyno ir Vokietijos klausimais.

• **Rytų Berlyne** komunistai sumobilizavo apie 3000 darbininkų "mirties zoni" prie betoninės sienos praplėsti. Vyrai ir moterys kirtė medžius, rovė kelmus ir griovė pastatus, kad komunistinė policija galėtų lengviau šaudyti į bandančius pasprukti iš komunistinio rojaus.

• **Sovietija** pareiškė protestą Amerikai dėl padidėjusio amerikiečių karinės policijos patruliavimo autostradoje, jungiančioje Vak. Berlyną su Vakarų Vokietija. Patruliavimas sustiprintas po to, kai vokiečių komunistų policija su laikė du amerikiečių karius, vykusius iš Vak. Berlyno.

• **Konge Jungt.** Tautų misija įteikė naują ultimatumą Katangos prezidentui Tschombe, reikalaujama išreikšti visus "baltuosius samdinius". Po ginklų paliaubų JT misija deportavusi apie 20 europiečių, bet per tą laiką grįžo kiti, anksčiau išstremtieji.

• **JAV administracijos** sluoksniai išreiškė susirūpinimą, kad Gana vis labiau nukrypstanti prososietiniu kursu užsienių politikos klausimuose ir kurianti marksistinę diktatūrą krašto viduje. Tai pareiškta po paskutinio vyriausybės reorganizavimo, kurio metu iš valdžios eliminuotas paskutinis nuosaikis elementas.

• **Prancūzija ir Tunisas** pasirašė sutartį, pagal kurią prancūzų kariuomenė iš Bizertos miesto ir apylinkių bus atitraukta į pirmąsias pozicijas laivyno ir aviacijos bazėje.

Praeitą ketvirtadienį The Halle Bros. Co. Clevelande direkciją savo patalpose suruošė Leave Your Tears in Moscow autoriui Alg. Nasvyčiui ir tos knygos herojai Barbora Armonienėi vakarienę, kurioje dalyvavo kongresmanas Vanik, padėjęs jai atvažiuoti į JAV. Po to inž. A. Nasvytis ir B. Armonienė knygų pardavimo skyriuje pasirašinėjo knygą, norintiems ją įsigyti. Nuotraukoje: Barbora Armonienė, sūnus Jonas, inž. A. Nasvytis ir Lietuvių Politinių Kalinių klubo atstovai dr. V. Ramanauskas ir Pr. Prackys.

Vyt. Gedgaudo nuotrauka

"DIDŽIOJI TĖVYNĖ" SKUBIAI REIKALAUJA LIETUVOS GRŲDŲ

Prieš porą metų bolševikinėje spaudoje buvo didžiutasi, kad jau panaikintos grūdų rekvizicijos, tai yra, privalomas grūdų pardavimas paruošų ministerijos agentūroms valdžios nustatyta rekvizicine kaina. Bet dėl nederliaus įvairiose Rusijos vietose bei Ukrainoje, ir ypač dėl nesėkmių garsiuose "Chruščiovo dvaruose". Kazakstane, jau pernai buvo juntamas duoninių grūdų trūkumas. (Ir Lietuvoje jau tai šen tai ten buvo juntamas duonos trūkumas. Prie duonos krautuvių pirkėjų eilės vėl tapo neberetas reiškinys).

Partijos centro komitetas Maskvoje šių metų sausio mėnesį nutarė vėl atgaivinti rekvizicijų sistemą, Lietuvai buvo nustatytas kontingentas -- 65,000 tonų grūdų (duoninių, t. y., rugių, kviečių, miežių). Dabar reikalaujama, kad tos rekvizicijos būtų koregičiausiai įvykdytos. Duoninių javų kildimas paskelbtas didžiausios skubos uždaviniu. Reikalaujama, kad kildimas vyktų bent dviem pamainom, ir kad iškultieji grūdai koregičiausiai būtų vežami į paruošų ministerijos agentūras.

Straipsnyje "TĖVYNĖS ARUODUI" "Tiesa" ragina, kad Lie-

tuvoje 65,000 tonų grūdų "būtų supilti į Tėvynės aruodą iki Lietuvos KP XIII suvažiavimo", kuris turi netrukus įvykti. Rugsėjo gale Lietuvoje buvo atiduota apie 40,000 tonų, tai yra arti dviejų trečdalių reikalaujamo kiekio.

Niekas nemini, kokia tų grūdų dalis bus skirta Lietuvos miestams aprūpinti. Paruošų ministerijos sandėliai laikomi "Tėvynės aruodais", tad grūdai, supilti į tuos aruodus, savaime tampa Maskvos valdžios dispozicijoje. Tai yra privalomas grūdų eksportas iš Lietuvos žemės ūkio, "pirkėjo" nustatytais kainomis, nustatytais, nesiklausiant, kokia išsina tų grūdų pagaminimo savikaina. Skirtumas nuo "užsienio kapitalistų išnaudojimo", vykuso Lietuvos nepriklausomybės laikais, toks, kad šis pirkėjas nesiklausia, sutinkama ar nesutinkama parduoti: čia "pirkėjas" įsako tiek ir tiek parduoti.

Palyginus šį privalomą eksportą su 1939 ir 1938 metų laisvu Lietuvos grūdų eksportu į užsienius, 65,000 tonų nėra ypatingai didelis kiekis, tik jo "lyginamasis svoris" šiais konkrečiais metais nėra pakankamai aiškus, kadangi nėra duomenų, koks iš viso duoninių grūdų der-

lius šiemet yra Lietuvoje. Apytikrią įvertinimą galima bent kiek suvokti tik sugretinus bent šiuos duomenis.

Visų grūdinių kultūrų derlius Lietuvoje 1938 metais buvo 1 milijonas ir 762 tūkstančiai tonų, o 1939 metais -- 1 milijonas ir 953 tūkstančiai tonų. Iš dabartinių laikų vėliausi oficialiai pasauliui sovietinės valdžios skelbiami duomenys yra apie 1959 metus. Tais metais visų grūdinių kultūrų derlius dabartinėje LTSR vadinamoje teritorijoje buvęs 977 tūkstančiai tonų. Jeigu tas skaičius ir nebūtų padidintas, tai būtų tik apie pusę prieš 20 metų Lietuvoje (mažesnę teritorijoje) buvusių derlių. O reikia atminti, kad dabar tenai siautėja "prirašinėjimus" manija, tai yra, stengimasis statistikoje parodyti kiek galima didesnius "laimėjimus", dažnai gerokai nutolusius nuo tikrovės. Įvedimas griežtų baumsnių už tokius "prirašinėjimus" yra oficialus pripažinimas, kad bent ligiolinės bolševikinės statistikos yra mažai patikimos, dažniausiai išpūstos.

Ar šiais metais Lietuvoje grūdų derlius didesnis, ar mažesnis, negu 1959 metais, duomenų dar nėra, net ir bolševikinių. Kad buvo suplanuota daugiau, tai neabejotina, bet kaip įvykdyta, tai visai kitas klausimas. Gamtinės sąlygos šiemet nebuvo palankios. Anot "Tiesos": "Nelengva, žinoma, šiemetinėmis sąlygomis suimti, kultū derlių. Neretai ūkiams teko keisti planus, dirbti nenumatytus, neužplanuotus darbus". Nepasakoma, bet galima numanyti, kad čia konstatuojamos šių metų derliui nepalankios sąlygos. Todėl yra pagrindo spręsti, kad grūdų derlius ir šiemet Lietuvoje, geriausia atveju, tesiekia apie pusę pastaraisiais nepriklausomybės metais turėto derliaus.

Duoninių grūdų (rugių, kviečių, miežių) derliai Lietuvoje buvo 1939 metais -- 1 mil. 250 tūkstančių tonų, 1938 -- 1 mil. 86 tūkstančiai tonų. Iš jų eksportuota 1939 metais apie 77 tūkstančiai tonų (per 6%), o 1938 -- 115 tūkstančių tonų (10.6%). Tad 65 tūkstančiai tonų iš anų laikų derlių būtų tikrai nedidelis pertekliaus eksportas, nedaug prašokęs 5% 1939 duoninių grūdų derliaus. Tačiau, jeigu dabar derlius tesiekia tik apie pusę anų metų derliaus, tai privalomas eksportas sudaro, gal apie 10%. Tada irgi nebūtų persunku, jeigu savimaitinimosi reikalavimai irgi būtų per pus sumažėję. Bet jie nesumažėjo, ir kaip tik dėl to privalomas tokios derliaus dalies atitraukimas nuo burnų įgyja visai kitokios reikšmės.

(LNA)

Argentinos provincijoje Entre Rios Ibucuy salose, mokytojai Vytautas ir Sofija Nalivaikai, savo vaisių auginimo ūkyje pasistatė vasarnamį, pavadindami Lietuvą. Jame dažnai vyksta suvažiavimai, gubernatoriaus pagerbimas ir įvairūs kultūriniai pobūviai. Čia buvo susuktas argentinis filmas "Rio abajo" (Pavandeniu), kuriame vaidino Nalivaikienė su dukra, Ramanauskas ir kiti saloje gyvenę lietuviai.

P. Ožinsko nuotrauka

PAVERGTŲJŲ KRAŠTŲ IŠLAISVINIMAS YRA 'TOLIMOS PERSPEKTYVOS ŽVILGSNIS'

Rugsėjo 28, praėjus trims dienoms nuo ryžtinga laikomos prezidento Kennedžio kalbos Jungtinėse Tautose ir penkioms dienoms nuo prezidento įgalotinio generolo Clay pareiškimo Berlyne, UPI paskelbė savo komentatoriaus George J. Marder straipsnį, apibūdinantį dabartinės JAV vyriausybės pažiūras į sovietų pavergtųjų tautų išlaisvinimo klausimą.

"Laisvė komunistiniam satelitų pasauliui turi palaukti, kol Sovietija per daug nutuks ir peržengs 50 metų amžių" -- pradedamas minėtas straipsnis. -- "Tai, Amerikos politikos gamintojų nuomone, yra didžiausia viltis, vengiant globalinio karo ir vengiant, kad pavergtosios tautos nutrauktų grandines, kurios jas riša prie Kremliaus."

Komentatorius George J. Marder aiškina, kad toji "JAV politika ir galvojimas už jos" būvė jam išaiškinta po to, kai jis teiravęsis dėl amerikinių radijo transliacijų, skatinusių Rytų Vokietijos gyventojus laikytis šaltai ir vengti sukilimų. Toji politika esanti motyvuojama: "JAV nenori skatinti sateli-

tinių kraštų gyventojų, kad jie silpnintų grandines, jei tai reikštų kruviną revoliuciją arba karą su Sovietija;

* ir JAV nenorinti sutepti savo rankų -- arba sąžinės -- krauju laisvės kovotojų, kurie kumščiais kovotų prieš tankus, praradami savo gyvybes, neatgaunant laisvės.

Antrasis motyvas sugestijuojama, kad sukilimo atveju JAV ir dabar nesikištų, kaip yra atsitikę Vengrijos tragedijos metu, nes tai turėtų reikšti "karštą karą".

LAUKTI SENŲJŲ BOLŠEVIKŲ MIRTIES

JAV politikos gamintojų pažiūra, kaip ją perduoda George J. Marder, išreiškiama formule: "Kelias yra ilgas; viltis-toli gražu nešviesi; bet vilties esama." UPI komentatorius čia pastebi, kad buvusiam valstybės sekretoriui John Foster Dulles pavergtųjų kraštų išlaisvinimas reikšes daugiau, nei viltį -- jis reikšes laukimą. O dabartinis valst. sekr. Rusk jį apibūdina, kaip "tolimos perspektyvos žvilgsnį". JAV vyriausybė savo "tolimos

perspektyvos žvilgsnį" remia tokiomis prielaidomis: senieji komunistai revoliucionieriai palaipsniui būsią pakeisti administracinės klasės nariais, kurie būsią "mažiau avantiūristiškos dvasios", vengsią rizikuoti karu dėl savo kolonijinės imperijos, ir tai būsią "raktas, kuris atrakins laisvės duris satelitinėms valstybėms", nes pavergtieji gyventojai pamatysią "laiko ženklus" ir pradėsią derybas dėl didesnės nepriklausomybės, kurią gausią.

Pirmoji pro geležinę uždangą prasiveržti galinti Albanija, ir būtent titoizmo keliu. Albanija yra geografiškai atskirta nuo sovietų karinių jėgų.

Bet amerikinės politikos gamintojai nematą ženklų, kad sovietai silpnintų nusistatymą rizikuoti karu dėl savo pozicijų Rytų Vokietijoje, Lenkijoje, Čekoslovakijoje ir Vengrijoje. Jie taip pat turi labai mažą vilčių, kad sukilimu užsikrėstų kariniai sluoksniai arba Sovietiją pavojingai susilpnintų jėgos varžybos raudonajame bloke.

(Nukeita į 2 psl.)

VELNIŠKŲ SUTARTIS (11)

LENKIJA GRIEŽTAI ATSIŠAKĖ ĮSILEISTI
SOVIETŲ KARIUOMENĖS ĮGULAS

Rugpjūčio 18, po pirmojo anglų ir prancūzų bandymo įkelti lenkus, kad jie išleisų savo teritorijon rusų kariuomenę, Lenkijos užsienio reikalų ministeris Beck pareiškė prancūzų ambasadoriui Leon Noel, kad rusų kariuomenė esanti "kariškai menkavertė", o generalinio štabo viršininkas, generolas Stachiewicz, tą pareiškimą dar labiau sutvirtino pabrėždamas, jog "nebus jokios naudos iš raudonosios armijos veikimo Lenkijoje".

Sekancią dieną lenkų ir prancūzų ambasadoriai dar kartą susirado užsienio reikalų ministerį Becką ir spaudė, kad Lenkija priimtų rusų pasiūlymą. Beckas nieko aiškaus neatsakė, bet pažadėjo formalų atsakymą duoti sekancią dieną. Anglų ir prancūzų žingsnis išplaukė iš rugpjūčio 19 dieną įvykusio pasikalbėjimo tarp užsienio reikalų ministerio Bonnet ir britų ambasados reikalų vedėjo Paryžiuje. Britas gerokai nustebo, kai Bonnet, pasižymėjęs nuolaidomis Hitleriui, staiga parodė didelį nerimą, kad dėl lenkų atkaklumo gali prarasti Rusiją iš sąjungininkų eilų.

Būtų pragaistinga (aiškino britui Bonnet), jeigu derybos su Rusija iširtų dėl lenkų atsakinėjimų... Esą neįsivaizduojama, kad Lenkija norėtų atimesti vienintelę efektingą pagalbą, kuri vokiečių agresijos atveju jai galinti būti pasiūlyta. Tuo būdu Prancūzijos ir Anglijos vyriausybės bus įveltos į tiesiog neįsivaizduojamą padėtį, kai jos savo gyventojus pareikalaus stoti karan dėl Lenkijos, kuri tą pagalbą jau atmetė.

Taip reikalams susiklosčius, kodėl Prancūzijos ir Anglijos vyriausybės neišvysčius kraštutinio spaudimo į Varšuvą? Anglijos — Lenkijos saugumo paketas dar nepasirašytas. Kodėl tos sutarties pasirašymą nesusiejęs su reikalavimu, kad Varšuva priimtų rusų karinę pagalbą?

Beckas torpeduoja karines derybas

Tą idėją Bonnet savo pasitarime su britų ambasados reikalų vedėju rugpjūčio 19 dieną ir pasiūlė. Bet Londono vyriausybė suraukė kaktą dėl tokio "manevro", kaip jis britų užsienio reikalų ministerijoje buvo pavadintas. Chamberlainas ir Halifaxas taip toli eiti nenorėjo.

Rugpjūčio 20-tos rytą lenkų generalinio štabo viršininkas pranešė britų kariniam atstovui Varšuvoje, kad Lenkija joki būdu nesutiksianti su sovietų įgūlių įvedimu į jos teritoriją.

Tos pačios dienos vakare Beckas formaliai atmetė anglų-prancūzų reikalavimus. Dar tą patį vakarą Halifaxas per savo pasiuntinį Varšuvoje pasiūlė Lenkijos užsienio reikalų ministeriui savo pažiūrą revizuoti, nes ja "torpeduojamos" karinės derybos Maskvoje. Beckas nenusileido. Jis pareiškė prancūzų ambasadoriui:

"Aš nesileisiu į jokias diskusijas dėl savo teritorijos dalių panaudojimo sve-

timoms kariuomenėms. Su Sovietija mes neturime jokios karinės sutarties. Mes jokios ir nenorime."

Pritrenktas tokio Lenkijos vyriausybės atkaklumo, ministeris pirmininkas Daladier, kaip 1946 liepos 18 išaiškino prancūzų parlamento komisijai, reikalą perėmė į savo rankas. Dar kartą paskatinęs Lenkiją "realiai galvoti" ir nepajėgęs pakeisti Varšuvos nuomonės, jis rugpjūčio 21 dieną telegrama įgaliojo generolą Doumenc galimai geresnėmis sąlygomis pasirašyti karinę sutartį su Sovietija, atsimenant sąlygą, kad tą sutartį dar turės patvirtinti Prancūzijos vyriausybė. Tuo pat metu užsienio reikalų ministeris Bonnet, kaip iš vėlesnių jo aiškinimų ryškėja, Prancūzijos pasiuntiniui Maskvoje įsakė pranešti Molotovui, kad Prancūzija "principe" sutinka su sovietinės kariuomenės įvygiavimu į Lenkiją, jei pastaroji būtų vokiečių užpulta.

Pervėlai

Bet, kaip dabar jau yra išaiškėja, tas žingsnis reiškė beviltišką gestą. Generolas Doumenc premjero Daladier telegramą gavo tik rugpjūčio 21 dienos vakare. Kai jis sekantį vakarą — Ribbentropo kelionės į Maskvą išvakarėse — jos turinį perdavė Vorosilovui, sovietų maršalas parodė nepaprastą skeptiškumą. Jis pareikalavo jam parodyti Prancūzijos vyriausybės įgaliojimus, kad Doumenc turis teisę pasirašyti karinę sutartį, kuri leistų rusams įvygiuoti į Lenkiją. Doumenc, žinoma, negalėjo jų parodyti. Tada Vorosilovas norėjo žinoti, kaip į tai žiūrį anglai, ir ar Lenkija davusi savo sutikimą. Tai buvo nemalonūs klausimai, ir Doumenc teatsakė, kad jis nesąs apie tai painformuotas.

Tačiau iš tikrųjų nei klausimai, nei atsakymai tuo metu jau nebeturėjo jokios realios vertės. Ribbentropas jau buvo pakeliui į Maskvą. Jo kelionė jau dieną prieš tai buvo oficialiai paskelbta. Kartu su jos tikslu: pasirašyti nepuolimo paktą tarp nacionalistinės Vokietijos ir Sovietijos.

Vorosilovas, kuris, kaip atrodo, jautė simpatijų generolui Doumenc, stengėsi prancūzui švelniai nurodyti, kad jų bendradarbiavimas baigiasi. Jis pasakė:

"Bijausi, kad prancūzai ir anglai savo politines ir militines diskusijas per ilgai nutęsė. Todėl negalima išjungti galimybes, kad šiuo metu vyksta kai kurios politinės permainos."

Veidmainingas Vorosilovo aiškinimas

Diena anksčiau, rugpjūčio 21, Vorosilovas karinių delegacijų posėdyje buvo pareikalavęs derybas atidėti neribotam laikui, ir būtent pagrįsdamas, kad jis ir kiti rusų kariškiai turėsia dalyvauti rudens manevruose. Kai anglų ir prancūzų misijos užprotestavo prieš tokį atidėjimą, sovietų maršalas pareiškė:

"Sovietų delegacija numato, kaip ir anksčiau, siekti susitarimo dėl trijų kraštų armijų karinio bendradarbiavimo... Sovietų Sąjungai neturint bendros sienos su Vokietija, ji gali Prancūzijai, Anglijai, Len-

kijai ir Rumunijai teikti pagalbą tik su sąlyga, kad jos karinėms jėgoms bus leista žygiuoti per Lenkijos ir Rumunijos sritis... Sovietų delegacijai nesuprantama, kaip Anglijos ir Prancūzijos vyriausybės gali siųsti savo karines misijas į Sovietų Sąjungą, neduodamos instrukcijų tokiems elementariniams klausimais... Iš

PAVERGTŲJŲ KRAŠTŲ
IŠLAISVINIMAS...

(Atkelta iš 1 psl.)

KĄ AMERIKA GALINTI DARYTI?

Amerikos ir laisvojo pasaulio uždavins tokioje politikoje esąs sulaikyti sovietinės imperijos agresyviuosius blokus nuo pergalės. Tai susilpnintų jų galią ir sustiprintų jėgų grupių, kurios yra patenkintos esamąja dalykų būkle.

Tolesniuose išvedžiojimuose apie tai, kuo Amerika ir laisvasis pasaulis galėtų pagelbėti pavergtųjų tautų laisvės reikalui, grįžtama prie jau minėtų prieštara: pavergtieji galėtų iš tų Maskvos "patenkintų grupių" išsiderėti "kai kurio laipsnio nepriklausomumą", o tada pasaulis galėtų prie jų "ekonominio ir socialinio vystymosi" — lygiai, kaip dabar Azijos ir Afrikos tautos.

TALKA CHRUSČIOVUI

Tokia tai dabartinės JAV vy-

to tenka tik daryti išvadą, kad jų kalbos apie rimtą ir efektingą bendradarbiavimą su Sovietų Sąjunga yra abejotinos vertės".

Kariniu požiūriu Vorosilovo argumentas buvo logiškas, ir atrodytų lemtinga, kad Prancūzijos ir ypač Britanijos vyriausybės pražiopsojo atkreipti į juos dėmesį. Bet atsiminus, kad maršalas savo argumentus išdėstė rugpjūčio 21 dieną, kada jam neabejotinai jau buvo žinomas Stalino sprendimas, padarytas rugpjūčio 19 dieną, šį jo pareiškimą tenka laikyti sąmoningu akių dūmimu.

(Bus daugiau)

riausybės politika pavergtųjų tautų atžvilgiu: laukti, kol Sovietija "aptuks ir peržengs 50 metų amžių". Pastarasis terminas akivaizdžiai išryškina dar vieną momentą: nebus pajudintas pirštas, net jeigu pavergtos tautos ir šauktųsi pagalbos, kol dabartinė vyriausybė, užsiplanavusi Ameriką valdyti dar septynerius metus, sėdės Washingtonė.

Tiesą pasakius, iš jos sudėties ko kita ir negalėjome tikėtis, bet liūdnėsnis yra kitas faktas, kurį teisingai praeitą savaitę Chicago's Tribune pavadino "ineptitude as policy" (politikos pagrindas — kvailumas) — tai uoliai ieškomos nuolaidos Chrusčiovui, duodančios žalią šviesą tolimesnei "koegzistencijai", kurios gale laukia ne kas kitas, o duobė, kurią Chrusčiovui beliks tik užversti.

Atrodo, kad Washingtonė nematoma ar nenorima matyti, jog

kiekviena planuojama ir viešai skelbiama nuolaida tik didina Maskvos apetitą, kuris tegalės būti pasotintas, kaip Prancūzijos prezidentas De Gaulle aną dieną įspėjo: "Paėmę mūsų kepurę, jie norės mūsų apsiausto, mūsų marškinių, mūsų odos ir pagaliau mūsų sielos."

Šalia planuojamų nuolaidavimų, Maskvai dar stengiamasi išryškinti, kad ji savo agresyviu nioko nerizikuojanti. Dabartinėje įtampoje dėl Berlyno, kaip visiems aišku, sovietus prilaikė

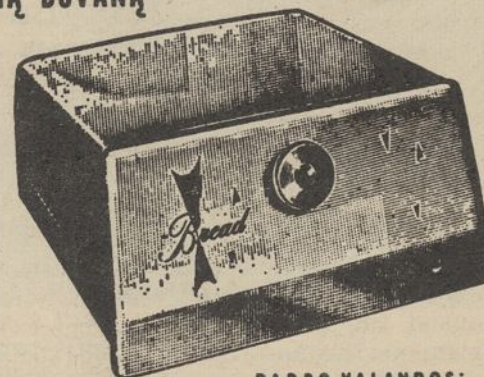
sukilimų grėsmė Rytų Vokietijoje ir kitose pavergtose Rytų Europos valstybėse.

Tą baimę dėl Rytų Vokietijos praeitą savaitę pašalino generolas Clay neabejotinai prezidento Kennedžio aprobuotu pareiškimu (priešingu atveju, gen. Clay būtų buvęs tuoj pat atšauktas), dėl Rytų Europos valstybių — čia cituotas "Amerikos politikos gamintojų" pasiaiškinimas. Chrusčiovui dabar aišku, kad jis drąsiai galės Ameriką stumdyti ir toliau.

dovanos
* taupytojams *

PADĖJUS \$500.00 AR DAUGIAU

DUODAME ŠIĄ DOVANĄ

KAS DU MEN.
DUODAMOS
VIS NAUJOS
DOVANOS.

5 1/4 %

mokame už
ligalikes
taupmonas!

DARBO VALANDOS:

pirm. 9 iki 5 v. v.
antr. 9 iki 5 v. v.
trečiad. — uždaryta
ketv. 9 iki 5 v. v.
penkt. 9 iki 5 v. v.
šešt. 9 iki 1 v. p.p.

JOSEPH F. GRIBAUŠKAS, vedėjas

ST. ANTHONY SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

1447 S. 49th COURT, CICERO 50, ILL. / BI 2-1397, TO 3-8131

1,000 KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ BE UŽDARBIO!

Lietuvių Prekybos Bendrovės Vadovybė naujosią šią progą padėkoti visiems bet kur pasaulyje gyvenantiems lietuviams už tą didžiulę paramą, kurios susilaukėme praeitais metais. Reikšdami savo nuoširdų ačiū, pagal savo įprastąją tradiciją DAR KARTĄ (5-tuosius metus) jaučiame įpareigoti duoti visiems lietuviams, kaip dovaną, savo uždarbį nuo 1,000 SPECIALIŲ KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ.

Labai rūpestingai apsvarstę savo ligšiolinį patyrimą ir daugelio klientų pageidavimus, parinkome tam reikalui ko naudingiausių siuntinių ir šįkart siūlome 4 skirtingus KALĖDINIUS SIUNTINIUS BE UŽDARBIO.

KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ NR. 1 sudaro:

- 3 1/4 jardų vilnonės medžiagos vyriškam ar moteriškam kostiumui: tamsiai mėlynos, rudos ar tamsiai pilkos,
- 4 jardai skalbiama aksomo suknelei ar moteriškam kostiumui: žalio, šviesiai ar tamsiai mėlyno,
- 3 jardai poplino marškiniams ar bluzei: balto.

Normali šio siuntinio kaina yra \$36.00.

Kalėdinė kaina be uždarbio už siuntinį Nr. 1 yra tikrai — \$29.50 įsk. visus mokesčius.

DVIGUBĄ KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ NR. 1 sudaro:

- 6 1/2 jardų vilnonės medžiagos 2 vyr. ar mot. kostiumams: tamsiai mėlynos, rudos ar tamsiai pilkos,
- 8 jardai skalbiama aksomo 2 suknelėms ar mot. kostiumams: žalio, šviesiai ar tamsiai mėlyno,
- 6 jardai poplino marškiniams ar bluzėms: balto.

Normali šio siuntinio kaina yra \$66.00.

Kalėdinė kaina be uždarbio už dvigubą siuntinį Nr. 1 yra tikrai — \$57.40.

KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ NR. 2 sudaro:

- 3 1/4 jardų vilnonės medžiagos vyr. ar mot. kostiumui: tamsiai mėlynos, rudos ar tamsiai pilkos,
- 3 jardai vilnonės medžiagos mot. ar vyr. palčiui: žalios, kupranugario, mėlynos, tamsiai mėlynos ar juodos,
- 4 jardai skalbiama aksomo suknelei ar mot. kostiumui: žalio, šviesiai ar tamsiai mėlyno,
- 4 jardai gėlėto nailono suknelei ar 2 bluzėms: daugiaspalvio,
- 3 jardai poplino marškiniams ar bluzėms: balto.

Normali šio siuntinio kaina yra \$62.00.

Kalėdinė kaina be uždarbio už siuntinį Nr. 2 yra tikrai — \$55.00 įsk. visus mokesčius.

KALĖDINIŲ SIUNTINIŲ NR. 3 sudaro:

- 6 1/2 jardų vilnonės medžiagos 2 mot. kostiumams: tamsiai mėlynos ar pilkos,
- 6 1/2 jardų vilnonės medžiagos 2 vyr. kostiumams: tamsiai mėlynos ar pilkos,

- 8 jardai skalbiama aksomo 2 suknelėms ar mot. kostiumams: žalio, šviesiai mėlynos ar tamsiai mėlyno,
- 4 jardai gėlėto nailono suknelei ar bluzėms: daugiaspalvio,
- 3 jardai poplino marškiniams ar bluzėms: balto.

Normali šio siuntinio kaina yra \$101.60.

Kalėdinė kaina be uždarbio už siuntinį Nr. 3 yra tikrai — \$79.00 įsk. visus mokesčius.

Visos šių 4 siuntinių medžiagos yra eksportinės rūšies angliškos medžiagos.

Turint galvoje labai sėkmingą mūsų prekyvą 1960/61 metais, mes esame pajėgūs šių metų Kalėdiniais be uždarbio siuntiniais pasiūlyti naujas medžiagas, specialiai mums gamintas, žymiai geresnės rūšies ir patrauklesnio rašto, žemesnėmis kainomis negu praeitais metais.

Paprašius, mes oro paštu nemokamai siųsime medžiagų pavyzdžius į bet kurį pasaulio kraštą. Mūsų Kalėdinius siuntinius be uždarbio gali užsisakyti kiekvienas lietuvis, vis tiek, ar jis būtų mūsų klientas, ar kurių nors kitų firmų. bet kadangi mes norime būti visiems vienodai nešališki, tai nustatėme, kad iš karto vienas asmuo gali užsisakyti ne daugiau kaip po vieną kiekvieno tų siuntinių. Mes priimsime po \$1.00 užstatą, kuris 8 savaitėms patikrins teisę į bet kurį Kalėdinių be uždarbio siuntinį.

Mes esame tikri, kad jūs žinote tai, jog bet kurioje kitoje firmoje už panašius siuntinius jūs sumokėtumėte bent po dvigubai tiek. Taigi nesvyruokite ir tuojau siųskite užsakymus, kad galėtumėte laiku pasiųsti siuntinius, jog būtų gauta Kalėdoms.

Mes garantuojame:

- Kiekvienas siuntinys bus pristatytas.
- Jei siuntinys dingtų, mes grąžinsime pinigų, arba nemokamai pasiųsime kitą siuntinį.
- Apmokėsime visus mokesčius, dėl to gavėjai Lietuvoje, sulaukę siuntinio, nieko nebeturės primokėti.
- Medžiagas visas siųsime tikrai pagal pavyzdžius.

Jei pareikalausite, mes taip pat oro paštu nemokamai pasiųsime savo bendrąjį katalogą, kuris apima labai didelį prekių pasirinkimą, ir savo standartinių siuntinių sąrašą, kurių kainos: kartu su visais mokesčiais yra nuo \$29.00 iki \$125.00, o taip pat ir NAUJAI sudarytąjį MAISTO gaminių standartinių kainoraštį.

LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖ
341 Ladbroke Grove,
London, W. 10, England.

Kas Dirvos neskaity
— daug nustoja!

DIRVA

— THE FIELD —

Established in 1915
6907 Superior Avenue
Cleveland 3, Ohio
HENDERSON 1-6344

Lithuanian Newspaper •
Issued in Cleveland every
Mon., Wed., and Fri. except
in case of Holidays • Pub-
lished by American Lithu-
anian Press Radio Ass'n
VILTIS, Inc. (Non-profit)
• Editor-in-chief: B. Gaidžiūnas • Subscription per
year: \$10.00. Single copy 10
cents • Second Class Postage
Paid at Cleveland, Ohio.

Prenumerata metams: \$10.00 • Laikraštis išeina tris
kartus savaitėje: pirmadieniais, trečiadieniais ir penk-
adieniais, išskyrus šventes.

Redaguoja: B. Gaidžiūnas, V. Gedgaudas ir J. Palukaitis
• Redakcinę kolegiją sudaro: P. Bastys, E. Čekienė,
R. Mieželis, V. Rastenis ir St. Santvaras.

Ar pasiseks sukurti ir išlaikyti naują jėgą?

Spėjimai, kad Vakarų Vokietija politiniam gyvenime persijungs į dvejų partijų sistemą, šiuose rinkimuose nepasitvirtino. Greta dviejų stiprių partijų — krikščionių demokratų ir socialdemokratų, iškilo laisvųjų demokratų partija. Tiesa, ji parlamento narių skaičiumi už krikščionių demokratų yra keturius kartus, o už socialdemokratų tris kartus silpnesnė ir parlamente, iš 497 vietų, turi 66 atstovus. Bet atsimenant, kad visos kitos partijos ar grupės, bandžiusios rinkimuose savo laimę, ir nesurinkusios įstatymu reikalaujamų 5% balsų, iš politinio gyvenimo, sprendžiant Vakarų Vokietijos reikalus, buvo išjungtos.

Taigi po įvykusių rinkimų jau kaip ir galima prielaida, kad Vakarų Vokietija persijungia į trijų partijų sistemą. O trijų partijų sistemoje, jei viena iš jų rinkimuose negauna reikalingos daugumos, atsiranda daug platesnis laukas įvairesnėm kombinacijom, bet tuo pačiu ir valdžios nepastovumui. Tas reiškinys jau ir dabar pastebimas, kada bandoma lipdyti naują Vakarų Vokietijos vyriausybę.

Naujos vyriausybės sklandžiam sulipdymui, kaip atrodo, nemaža kliūtis esąs ir pats Konradas Adenaueris — dabartinis ministras pirmininkas, tas protingasis senis, kaip neretai vokiečiai jį vadina. Mat, laisvieji demokratai, kurie yra daug arčiau krikščionių demokratų, o ne socialdemokratų partijos, K. Adenauerį jau laiko pensijos vertu žmogumi, o sutiktų eiti į koaliciją, jei ministru pirmininku būtų dabartinis ūkio ministras Erhardas. O K. Adenaueris pirmininko vietos nenoris užleisti. Teigia, kad tik iki Berlyno krizės išsprendimo.

O kada toji Berlyno krizė galinti būti išspręsta, nė pats K. Adenaueris nežino. Tik kiekvienas, blaiviau galvojęs ir sovietinės užmačias iš praktikos pažįstas, gali tos krizės išsprendimo tik tada sulaukti, jei Berlyną laisvai kontroliuos patys komunistai, arba jie iš ten paraku bus išrūkyti. Kitokiu atveju toji krizė gali būti apraminta, kol vėl ją iš naujo, gerai pragai pasitaikius, komunistai iškels, ir vėl pėda po pėdos ką nors laimės.

Taigi K. Adenauerio atsikalbinėjimas, kad jis liksiąs tik iki Berlyno krizės išsprendimo, greičiausia, esąs neuoširdus. O tikroji jo pasilikimo priežastis esanti kur kitur, apie kurią kartais tai vienas tai kitas laikraštiniškas kiek prasitaria. Esą, tarp Vakarų Vokietijos K. Adenauerio ir Prancūzijos De Gaulle esanti asmeninė sutartis, artinti vokiečių ir prancūzų tautas ir kurti tokią Europos jėgą, kuri, reikalui esant, galėtų sovietams pasipriešinti. Kai kas taip pat prasitaria, kad ir Prancūzijos pagamintos atominės bombos, bandytos Saharoje, neapsėjo be vokiškų smegenų.

Jei visos šios užuominos, ne šiaip sau iš oro pagautos, bet išėjusios iš pusiau oficialių šaltinių yra tikros, tai ir K. Adenaueris ir De Gaulle dar nori valdžioje būti ir savo misiją atlikti. O reikia pripažinti, kad toji misija tikrai didelė ir gelbėjimuisi nuo komunizmo, labai svarbi.

Vakarų Vokietija, be didesnio užnugario, kad ir gerai ginkluota, kad ir drausminga ir pareiginga, negali atsišpiirti išaugusiam Maskvos smakiui. O sąjunga tarp Vokietijos ir Prancūzijos, kuri istoriniu požiūriu taip pat yra didelė naujenybė, jau duoda užnugarį, didesnę ir žymiai veiksmingesnę jėgą. Ir toji jėga, šiuo metu dar likusios laisvos Europos laisvei, tikrai reikalinga. Reikia laukti, kad kai K. Adenaueris bus priverstas pasitraukti ir amžius privers tai padaryti, tuos pačius sekimus perduos ir savo įpėdiniui. O tas laikas K. Adenaueriui, ar jis nori ar nenori, būti valdžioje, ne taip jau ilgas.

B. G.

Dirvos metiniam spaudos baliuje -- koncerte susitikusios trys molėtiškės -- A. Vaitėnienė, solistė Stasė Daugėlienė ir E. Gaižutienė.

ŠV. KAZIMIERO KOLEGIJA ROMOJE

Idomu skaityti mūsų laikraščiuose straipsnius apie lietuvių kultūrą ir vispusiškas informacijas apie lietuvių kultūrinę ąstaigą. Atrodo, kad šitokiai vispusiškai savo skaitytojų informacijai "Dirva" savo Nr. 100 perspausdino "Tėviškės Žiburių" bendradarbio straipsnį apie lietuvių kunigus ir klierikus Romoje. Iš faktų, dėstomų tame straipsnyje, išskyla ir Lietuvių Šv. Kazimiero Kolegijos teigiamą reikšmę Romos lietuvių gyvenime.

Linkėdamas tai kolegijai savo reikšmę dar labiau padidinti, norėčiau čia išskirti vieną antrą Šv. Kazimiero Kolegiją liečiantį klausimą, kurio "Tėviškės Žiburių" bendradarbis nepastebėjo arba jį kiek kitaip nušvietė, negu iš tikrųjų yra. Pavz., jis rašo, kad kolegijos terminas Romoje turi visai kitą reikšmę negu Amerikoje, nes kolegijomis ten vadinami klierikų -- studentų bendrabučiai. Šitoks kolegijos supratimas nėra tikslus.

Iš tikrųjų kolegijos reikšmė žymiai daugiau negu bendrabutis. Jos steigiamos pagal tautybes ir yra auklėjimo bei mokymo įstaigos. Nors kolegijų auklėtiniai dažniausiai lanko Romos universitetus, tačiau ir pačiose kolegijose studentai -- klierikai taip pat mokomi -- vienosose plačiau, kitose siauriau. Žinau, kad ir Lietuvių Šv. Kazimiero Kolegijoje mokoma kunigams reikalingų dalykų -- liturginio giedojimo, bažnytinės iškalbos, pastoralinės teologijos.

Tačiau, girdint ir žinant tai, kyla klausimas, kodėl Šv. Kazimiero Kolegijoj nemokomi tokie lietuviams kunigams reikalingi dalykai, kaip lietuvių kalba bei literatūra, Lietuvos istorija, Lietuvos bažnyčios istorija. Jei gaudami kunigiškus šventimų kolegijos auklėtiniai trašydinami į Lietuvos vyskupijas, kaip rašo "Tėv. Žiburių" bendradarbis, ir turės dirbti Lietuvoje, kaip jis bus laisva, kyla klausimas, kaip jie ten jausis ir ką jie ten veiks, nemokėdami lietuvių literatūrinės kalbos, nieko tiksliau nežinodami apie lietuvių buvusius ir dabartinius rašytojus, apie Lietuvos praeities ir dabarties įvykius ir Lietuvos bažnyčios žymius veikėjus, jų darbus ir metodus.

Gal šių dalykų pažinimas nebūvo toks svarbus prieš 15 metų, kai į kolegiją stodavo studentai, mokėsi lietuviškose gimnazijose, bet dabar tų dalykų pažinimas labai aktualus kolegijos tikslams pasiekti. Tiesa, kolegijos klierikai -- studentai lietuviškai kalbėti praktiškai pramoksta, kai kurie net pameta atsineštinį svetimą akcentą, tačiau kai kurie vis dėlto išeina su svetimų akcentu, nes tarp savęs ir su kolegijos vyresniųjų personalu jau ne tiek daug laiko ir progų turi kalbėtis lietuviškai. Bet ar užtenka būsiam lietuvių kunigui tik pramokti kalbėti lietuviškai?

Gal didesnių reikalavimų lietuvių kultūrai pažinti netektų kelti, jei Lietuvių Kolegija turėtų

DR. J. GRINIUS

savo studentus auklėti pagal pavesusit itališką ir airišką modelį -- ruošti bažnyčią ir zakristijų administratorius. Negi šitokios svetimos senienos atitinka dabarties reikalavimus? Ar jau nebegalioja lietuviško pažangaus kunigo tipas, kurį Lietuvoje išugdė vyskupas M. Valančius, reikalaujamas iš kunigų (ir pats pavyzdį duodamas) nesitenkinti zakristija, bet dirbti tautiečių suose per mokyklas, brolijas -- draugijas ir spaudą?

Ar Šv. Kazimiero Kolegijos vadovybė užmiršo, kad vysk. M. Valančiaus metodai ir tradicija Kat. Bažnyčia ir Lietuvai davė tokius garbingus kunigus, kaip Sideravičius, Maironis, Jakštas, Vaižgantas ir kiti? Ar šitokia tipo kunigai lietuviams dabar ir ateičiai mažiau reikalingi negu prieš 100 - 50 metų? Bet kaip juos išugdyti Romos kolegijoje, kai ten lituanistiniai dalykai visai nedėstomi? Nedėstoma net Lietuvos bažnyčios istorija, nors to dalyko specialistas kun. R. Krasauskas gyvena tuose pačiuose kolegijos namuose?

"Tėviškės Žiburių" bendradarbis rašo, kad Šv. Kazimiero Kolegija yra tapusi Romos lietuvių centru, nes daugelis įvairių iškilnių bei minėjimų joje vyksta. Jis taip pat praneša, kad kolegija 20 km už Romos turi vilą, kurioje studentai gali pasilsėti per atostogas ir kuri padedanti kolegijai materialiai laikytis. Beto reiktų pridurti, kad Šv. Kazimiero Kolegija antrojo gatvės pusės yra nusipirkusi namus, juose įrengusi modernišką viešbutį, kur į Romą atvyksta lietuviai (ir kiti turistai) gali patogiai apsistoti ir pigiau pagyventi negu italų viešbučiuose.

Tai, žinoma, geri dalykai. Jais reiktų džiaugtis, jeigu jie nenukreiptų kolegijos nuo svarbesnių ir jai esmingesnių tikslų. Pavz., Romos lietuviai kunigai pasakoja, kad minėta vila su ūkiu laikoma ne tiek studentų poilsiui, kiek reprezentacijai, kad jos tikis daugau apsunkina kolegiją pridedamais rūpesčiais, negu jai padeda ekonomiškai. Kai kas net teigia, kad vila su ūkiu duodanti nuostolių. Ar bus geriau su įsteigtu viešbutiu, nežinia. Bet sutikim, kad vila su ūkiu ir vieš-

butis duoda šiokių tokių pelną. Tik klausimas, ar jis proporcingas įdėtam kapitalui ir pastangoms? Ar tie objektai su jiemis reikalingu aptarnavimu gerai derinasi su kolegijos tikslais -- išugdyti Lietuvai ir lietuviams idealistų išmokslintų kunigų?

Atrodo, kad į šitokią klausimą netiesiogiai atsako tie kunigai, kurįs per 15 metų yra išleidusi Šv. Kazimiero Kolegija. Iš jos išejo nemažai kunigų su licenciata ir doktorato laipsniais. Bet kiek jų dirba moksline ir pedagoginė darba? Kiek jų rašo lietuviškus laikraščius ir žurnalus bent religiniais klausimais?

Man težinomi tik du buvę kolegijos auklėtiniai kunigai, kurie dirba atitinkamą pedagoginį darbą pagal gautą išsilavinimą (Dr. Cukuras ir Dr. St. Žilys). Gal kas žino daugiau panašių. Tačiau kas prisimena vysk. M. Valančiaus tradiciją, tam to permažai, Negeriau su Šv. Kazimiero Kolegijos auklėtiniais, kurie lietuviuose prasikištų savo visuomenine -- kultūrine veikla. Iš laikraščių tegalima sužinoti apie panašiai veikiančius du -- kun. J. Šeškevičių Brazilijoje ir kun. B. Liubiną Vokietijoje. O kur kiti? Jie arba yra nuskendę tarp administratorių, arba jiedirba tarp svetimtaučių. Gal būtų, kad jiems ten patogų; bet kokia nauda iš to lietuviams?

Antai, jau treji metai, kai Vasario 16 Gimnazijai reikia jauniesni ir sveikesnio kapelio negu dabartinis, bet tokio negalima gauti, nes Šv. Kazimiero Kolegijos jauni auklėtiniai skrenda į šiltus kraštus pas svetimuosius (Kolegijos prezidentas arba rektorius yra ir patarėjas lietuvių kunigų reikalams Konsistorinėje Kongregacijoje, kuri skirsto vykusius ir kunigus).

Vokietijoje sveikų kunigų reikalas dar labiau suaktualėjo, kai iš Lietuvos su vokiečiais neseniai atvyko nemažas skaičius lietuvių, kurių tarpe nemažai ir katalikų, susituokusių su evangelikais. Išblaškyti po visą Vokietiją tarp svetimųjų jie labai ilgisi lietuvių, nes turi įvairių psichinių ir moralinių sunkenybių.

Religinio, moralinio ir tautinio atžvilgiais reikalinga, kad lietuvių kunigas tokius asmenis dažniau aplankytų. Esantieji Vokietijoje kunigai, vieni pririšti prie savo vietų, kiti ligoti, šito nebeįgalia. Užtuot čia atėjusi į pagalbą, Šv. Kazimiero Kolegija

LAIŠKAI

JUOKAI APIE NEJUOKINGUS DALYKUS

J. Šoliūno pareiškimas jo antrame straipsnyje apie socialinį draudimą Amerikoje, kad šis kraštas yra pavyzdžiui Antarktikos, Afrikos ir Azijos kontinentų tautoms, tinka į juokų skyrių.

Kadangi Antarktika yra visai neapgyvendintas žemynas, tad vienintelės "tautos", kurioms mes esame pavyzdžiui, yra baltosios meškos.

Afrikos tautelės turi savo papročius, kurie atstoja socialinį aprūpinimą -- nužudžius žmogų nusikaltėlis turi vesti našlę ir išlaikyti ją visą amžių.

O dėl Azijos tai nėra ko ir kalbėti apie socialinį draudimą -- badauja tiek darbingu laikotarpiu, tiek ir senatvėje.

TADAS MICKUS,
Grand Rapids, Mich.

pernai rudenį iš Vokietijos į savo administraciją pašaukė Dr. kun. Avižą, kuris Vokietijoje buvo vienas pajėgiausių kunigų, žvelgusių į lietuvių reikalus ne pro zakristijos langą. Kokiais motyvais kolegija padarė tą moralinę skriaudą Vokietijos lietuviams, sunku žinoti. Bet, pasiskaičius "Tėviškės Žiburių" straipsnį, yra pagrindo abejoti to reikalo rimtumu, nes straipsnio autorius rašo, kad 8 klierikams aptarnauti kolegijoj dirba 6 vyresnieji pedagoginio ir administracinio personalo asmenys.

Žinoma, tie 6 kunigai galėtų aptarnauti ir daugiau klierikų, jei šių ten būtų daugiau. Bet, jeigu jų ten atsirastų ir dvigubai daugiau, ar 6 vyresniojo personalo asmenų nebūtų per daug? Ar tai sveikas reiškinys pedagoginiuose žvilgiu? Gal kaip tik dėlto klierikų kolegijoj permažai, kad per daug vyresniojo personalo, kuris rūpinasi visokiais išpūstais ūkiškais ir reprezentaciniais reikalais, o nebeturi laiko kolegijos auklėtinams supažindinti su lietuvių kultūra, įkvėpti jiems meilės mokslui ir idealizmo visuomeninei tarnybai.

Ar šitokia kolegijos kryptis neveikia neigiamai į auklėtinus ir absolventus? Ar nebūtų geriau, jeigu mažiau girdėtume apie Šv. Kazimiero Kolegijos vilą su ūkiu, o daugiau apie kolegijos biblioteką, apie jos pedagoginio personalo kūrybinius darbus? Argi jos pedagoginio personalo nariai nerado jokių mokslinių-religinių ir teologinių veikalų? Juk Roma tam yra paskatinantis ir pareigojantis centras.

Kokie kolegijos santykiai su L. K. Mokslių Akademija, kuri taip pat yra Romoje? Ar tos įstaigos viena atnrai padeda, kad Romoj susikurtų lietuvių mokslinis centras? Užtuot investavus pinigų į viešbutį ir abejotino pelno ūkį su vila, ar nebūtų prasmingiau juos sunaudoti moksliniam centrui kolegijoj sukurti?

Manytai, kad teigiamas praktiškas šių klausimų atsakymas turėtų taip pat teigiamos reikšmės klierikų auklėjimui bei mokymui, nes tai būtų arčiau vysk. M. Valančiaus metodų bei tradicijų. Suprantama, tada būtų didesnė ir patvaresnė kolegijos reikšmė Lietuvai ir lietuviams, o dėlto laimėtų ir Kat. Bažnyčios reikalai, ypač turint galvoj Lietuvos ateitį.

Muenchen, 1961.IX.23.

PETKUS
LAIDOJIMO ĮSTAIGA

MARQUETTE PARK CHICAGO
2533 W. 71 St. Tel. GR 6-2345-6

CICERO ILLINOIS
1410 S. 50 Ave., Tel. TO 3-2108-9

TRYS MODERNIOS KOPLYČIOS

J.S.AUTO SERVICE

Sav. J. Švarcas
1254 Addison Rd.
Cleveland 3, Ohio

Mašinų viršaus taisymas ir dažymas. Motorų, stabdžių patikrinimas ir taisymas.

24 hours towing
Atidaryta nuo 8 val. ryto iki 7 val. vakaro.
Dienos telef.: HE 1-6352 Nakties tel.: LI 1-4611

UŽUOJAUTOS VIETOJE

Ar liūdnėsio kas būti galėtų
Už likimą žmogaus šioj naktį?
Jo gimimas toks ilgas ir lėtas
O mirtis -- nelauktas ir staigūs.
Vytautas Mačernis

Kai aną kartą parėjęs iš darbo
radau draugo laišką iš New Yor-
ko, jo skaityti nesukubėjau. Kai
jį perskaičiau -- juo netikėjau.
Ne, kažkodėl man pasidarė baisu:
gyvenimas nebesuprantamas,
stiklinis.

Kai vėliau spaudoje skaičiau
apie Audėnaitės, Škėmos ir Jaks-
Tyrio mirtis, man prisiminė anie
mūsų poeto Vyt. Mačernio žodžiai
apie mūsų gyvenimo trapumą,
apie mirtį, kuri visados ateina
taip netikėtai.

Žuvo kitados nelauktai: ir mū-
sų Mačernis, Jauna, didi jėga.
Žuvo labai anksti, tik mažą dalį
kūrybos atskleidęs. Bet jis žuvo
karo metu.

Bet šių žuvusiųjų netekome
taikoje. Karas, tiesa, tebevyksta
kažkur Kongo, Jungtinės Tau-
tos. Tačiau Pensylvanijos kal-
nuose ramu. Ramu buvo prieš
jų mirtį ir vėl ramu po jų
mirties. Tik mums neramu. Ne-
ramu, nes lietuviška šeima ne-
teko negrąžinamo turto.

Asmeniškai nė vieno pažinti
neteko. Iš jų pasireiškimo mū-
suose -- visus žinojau.

Menu, kaip per metų eilę teko
jau šitoje žemėje grožėtis Ant.
Škėmos kūryba. Menu, kaip buvo
džiugu, kad mūsų kūrėjo nepa-
laužė nei visokie atsiktikiniai
darbai, nei prabangus šios ša-
lies gyvenimas. Jis ir toliau liko
ištikimas savam pašaukimui.

Aiman, nesu vertas ir pajėgus
jo kūrybos vertinti. Viliuosi, kad
tai bus kitų padaryta. Ir gera,
kad jo bendraminčiai ruošiasi jo
raštus išleisti. Man tik gaila,
kad, anot kolegų S. Šimoliūno,
jo mirtis tokia absurdiška, tokia
paprasčiausia, viena iš daugelio did-
žiųjų kelių katastrofos auka. Jo
augimas mūsų kūrybos pasauly-
je buvo, anot Vyt. Mačernio "toks
ilgas ir lėtas". O čia, štai mig-
lose pastatytas sunkvežimis, vie-
nu momentu visą nutraukė. Štai
žmogaus tragedija. Bet ne kū-
rėjo. Kūrėjas Škėma nemirė.

Ir vėl. Niekados nesusitikau a-
nos, juokų trykstančios mergai-
tės. Jos nemačiau, nei dainoje
užsimiršusios, nei ašaras brau-
kiant. Pažinau ją tik iš jos
darbų studentuose. Nors ir ne-
tiesioginiai žinojau, kad ji veikli.
Man menasi prieš porą metų jos
sesutės Daivos papasakojimas,
kaip Judita rūpinasi studentiš-
kąja veikla. Deja, ir jos skam-
bią jaunystę nutraukė rūke pa-
statytas sunkvežimis....

Pagaliau, vos vieną kartą, labai
atsiktikinau susitikau su visuo-
meninku Jaks-Tyriu. Vos keletą
sakinių sudurstė apie kasdie-
nius dalykus. Tačiau jis ir man,
ir kitiems, savo darbais buvo pa-
žįstamas. Spauda rašo, kad jis

ir paskutinę savaitę buvo pilnas
planų dėl lietuviškos veiklos pa-
gyvinimo. Bet ir jo darbus nu-
kirto tingiai besnaudžias sunkve-
žimis. Ir jis išskeliavo kartu
su anais dviems.

Gražu, kad visur matėme užuo-
jautas, žuvusiųjų giminėms. Jau-
čiu, kad jų skausmui negali pri-
lygti net tie kalnai, atėmę jiems
gyvybę. Tačiau, nežinau ar užuo-
jautos beužtektų. Juk tai, ko
netekome, nebuvo vien tik jų šei-
mų, jų organizacijų turtas. Ne.
Jie priklausė mums visiems.

Gailbūt, nebuvau nė vieno mi-
rusiųjų artimas draugas, nebu-
vau bendramintis. Tačiau tai ne-
svarbu. Juk visuose mūsųose de-
ga tas pats nuolatinis, amžinas
troškimas: siekti tai, kas yra
gera, kovoti prieš blogį. Tat
dėlto ir skaudu, kad tokios jau-
nos jėgos buvo iš mūsų visų atim-
tos. Skaudu, kad jie pragyvenę
karo audras, žuvo taikingojo žė-
mė. Žiauru, nes jie mūsų kraštui
savo kūrybinėmis jėgomis gimė
ilgai ir lėtai, o mirė nelauktai
ir staigiai, kaip rašė V. Ma-
černis.

Praėjusių vasarų metu žinojo-
me, kaip dažnai žuvusieji bėd-
ravo su Santara. Jie buvo jųsų
bendraminčiai, grįžtą iš stovyk-
los. Tai bene pirmoji mūsų
jaunimo stovyklavimo tokia
didelė auka. Nežinau ar visi pa-
jėgiam vienodai vertinti savas
vasaros stovyklas. O jos gero
vertinimo tikrai vertos. Į jas
vyksta ir mūsų kūrėjai. Joms
talkingauja bendros rankos.

Šitos nelaimės atveju norisi
išreikšti užuojautą žuvusiųjų gi-
minėms ir jų bendraminčiams.
Ir jums, kolegos santariečiai,
ne tik užuojautą reiškiau. Tariau:
nuostolį patyrus jį reikia nau-
jais užsimojimais ir darbu išly-
ginti.

Taip. Trys vertingi žmonės žu-
vo, važiuodami nevertingu auto-
mobiliu, anot S. Šimoliūno. Jų
vertingumas mus įpareigoja ko-
voti prieš tai, kas nevertinga.
Tik įeigu mes -- gyvieji, įver-
tinę mirusiųjų kūrybingumą, to-
liau tęsime jų pradėtą ir taip
beprotiškai netikėtai sustabdy-
tą darbą, jų žuvmas nebus be-
prasmiš. Jų mirties negalėsime
laikyti absurdu.

JONAS ŠOLIŪNAS

Parėgimų kalendorius

SPALIO 7 D. Jonės Kvietytės
išraiškos šokio koncertas. Ren-
gia Dainavos stovyklos globos ko-
mitetas.

SPALIO 28 d. D. Stankaitytės
ir Aloizo Barono koncertas - va-
karas, rengiamas L. F. Bičiulių
Lietuvių salėje.

LAPKRIČIO 4 D. SLA 14 Koo-
pos gyvavimo 60 metų sukaktuvių
ninėjimas.

BEVERLY SHORES LIETUVIŲ ŽINIOS

BEVERLY SHORES lietuvių
klubo metiniame susirinkime klu-
bo pirmininku išrinktas inž. Pe-
tras Rulys. Pirmininko pareigas
jis perima iš Zigmo Jonyno,
vyresnės kartos veikėjo.

Beverly Shores Ind. tampa lie-
tuvų inžinierių kolonija. Iš se-
niau čia buvo įsikūrę inž. V.
Masiulis, inž. P. Bložė, arch.
E. Masiulis. Per paskutinius du
metus naujas rezidencijas pa-
sistatė inžinieriai: G. Biskis,
J. Jurkūnas, J. Naudžius, P.
Rulys, E. Bartkus, A. Ylakis,
A. Pladys, J. Lazauskas, J. Sin-
kus, Račiūnas ir S. Jokubauskas.

STASYS BARAS dainuos Be-
verly Shores Lietuvių Klubu
metiniame baliuje, kuris įvyks
spalio 7 d.

INŽ. E. BARTKAUS rezidenci-
ją, jam sutikus, per vieną sek-
madienį apžiūrėjo 400 lankyto-
jų.

Namas, kurio didžiausia dalis
"kabo ore" šią vasarą išaugo iš
30 pėdų aukščio Beverly Shores
smėlio kopos. Statybai buvo pa-
naudota 11 tonų pieno ir 40
tonų laužo akmenų.

SANTA MONICA, Calif.
Serga J. Vaičius

Beveik prieš metus į Santa Mo-
nica miestą iš Cicero, Ill. per-
sikėlęs gyventi buvęs Lietuvos
karo aviacijos majoras Juozas
Vaičius atsidūrė UCLA Medical
Center ligoninėje, kurioje gai-
lestiną seserim tarnauja jo
žmona Marcelė Vaičiienė, buvusi
Chicagoje birutinių veikėja.

Juozas Vaičius labai rimtai su-
sirgo širdies liga ir jam bus
reikalinga širdies operacija. Gi-
minės ir artimesnieji draugai jį
aplanko ir rūpinasi jo sveikata.

J. ir M. Vaičiai Santa Monica
mieste turi nusipirkę gražią re-
zidenciją ir neseniai padėjo sa-
vo sūnui archit. Kęstutini su
žmona Giedria, persikelusiems
iš Cicero, įsigyti nuosavus na-
mus Mar Vista priemiestyje.

(ba)

Paraginkit savo pa-
žįstamus užsiprenu-
meruoti DIRVĄ.

• Ieškoma moteris namų
darbui, rytinė miesto daly,
pusei savaitės. Šaukti teler.
SK 2-3099. (115)

Prof. J. Eretas, besilankydamas Clevelande, jam suruoštame pagerbime sveikina su pulk. K. Žuku.
V. Bacevičiaus nuotrauka

TIK TRIS DIENAS!

'KRYŽIUOČIAI'

SPALIO 5, 6 IR 7 D.

Spalvotas filmas pagal
H. Sienkevičiaus
romaną

• Pamatysite daug istori-
nių vaizdų iš KRYŽIUO-
ČIŲ kovų prieš Lenkiją,
Lietuvą ir kitus kraštus.

• Pamatysite daug roman-
tikos ir meilės.

• Pamatysit istorines kau-
tynes ties Žalgiriu!

Spektakliai spalio 5 ir
6 d. nuo 6 iki 9 val.
vak. Spalio 7 d. nuo 3
iki 6 val. ir nuo 6 iki
9 val. vak.

Olympia Theatre

E. 55 and BROADWAY
CLEVELAND, OHIO

VAIKO GRAŽIAUSIOS NUOTRAUKOS KONKURSAI

KONKURSINĖ NUOTRAUKA Nr. 57, Laima Degutyte, 4 met. amž.,
iš E. Chicagos, Ind. Nuotrauka Iz. Valančiaus.

VIEŠĖDAMI CHICAGOJE APLANKYKITE

MIDWEST

MAISTO ir LIKERIŲ
KRAUTUVĖ

2515 West 69 St. Marquette Parke
SAV. J. JANUSAITIS ir J. MAŽEIKAS
Čia gėrimus pirkite tikrai pigiai!
TIK KELETAS PAVYZDŽIŲ:

1 ASBACH URALT	5ths	\$4.95
2 BISQUIT 3 star Cognac ..	5ths	\$4.98
3 MARTELL 3 star Cognac	5ths	\$5.39
4 METAXA graikų brendy	5ths nuo	\$5.75
5 WHITE HORSE SCOTCH whisky	5ths	\$4.98
6 SKAIDRIOJI 80°	5ths	\$2.95
7 CHERRY, BLACKBERRY, PEACH, APRICOT importuoti prancūzų likerai	5ths	\$2.98
8 BORDEAUX pranc. vynas	5ths	\$0.98

Ir virš 100 rūšių užsieninių bei vietinių gė-
rimų žemiausiomis kanomis! Nepaprastai
didelis pasirinkimas!

EAST CLEVELAND — 13515 EUCLID AT SUPERIOR AVE.
SAVINGS EARN OPEN EVERY SATURDAY UNTIL 2:30

4%

SUPERIOR
SAVINGS

ACCOUNTS
INSURED TO
\$10,000

DEPOSITS MADE BY OCTOBER 20th
EARN INTEREST FROM OCTOBER 1st

IN TOWN OFFICE — 6712 SUPERIOR AT EAST 68 ST.

JAKUBS & SON

FUNERAL HOMES

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai
35 metai simpatingo ir rimto patarnavimo.

6621 Edna Avenue
EN 1-1763

936 East 185 St.
KE 1-7770

KONKURSINĖ NUOTRAUKA Nr. 58, E. Bružas, pusantų metų
amž., iš Clevelando, Ohio. Nuotrauka B. Bružo.

DIRVA

Nr. 113

1961 m. spalio 2 d.

KAS IR KUR?

• Generalinis Konsulas Jonas Budrys turėjo širdies priepuolį ir kelioms savaitėms paguldytas vienoj Long Island City ligoninėj, New Yorke.

• Vytautas Abraitis, ALT S-gos pirmininkas su ponija, praeitą savaitę grįžo iš atostogų, kurias praleido White Mountains, New Hampshire valstybėj.

• Vytauto Alanto romanai "Tarp dviejų gyvenimų" jau išverstas į anglų kalbą ir greitai laiku bus atiduotas spausdinti.

Knygos vertėjas, susitaręs su autorium, pakeitė romano pavadinimą į "Why The Iron Wolf Howls".

• Dalia Bulgarytė Fordhame Universitete rašo organinės chemijos disertaciją.

• Janina Motore-Mačiukaitė sutiko būti Lietuvių Moterų Atstovybės įgaliotine Prancūzijoje.

• S. Pagnier-Jokubauskaitė, J. Motore-Mačiukaitė, E. Turauskienė - Jankauskaitė ir D. Japy-Kučinskaitė sudaro lietuvių moterų komitetą Paryžiuje prie Pasaulinio Motinų Sąjūdžio, kel-damos lietuvių motinų interesus tarptautinėj plotmėj.

Šis komitetas užmezgė glaudų bendradarbiavimą su LMA New Yorke, kuri taip pat lietuves atstovauja tarptautinėj veikloj per GFWC organizaciją.

LIETUVIAI KOLUMBIJOJE

Iki šiol veikęs lietuviškas radijo pusvalandis per silpną radijo Bolivarianą stotį nustojo veikęs.

Kun. Tamošiūnui pasisekė gauti pusvalandį per žymiausią Medelino radijo stotį "Radio Sinfonia". Dabar lietuviškas pusvalandis duodamas pastoviai kiekvieną šeštadienį nuo 9 iki 9:30 val. vakaro. Programa duodama 15 min. ispaniškai ir 15 min. lietuviškai.

*

Tragiškai žuvo Vaclovas Trakimas, gyvenęs Roldanillo miestelyje, Valle departamente. Jis dirbo, kaip traktoristas, kalnuotose vietose ir traktoriui paslydus, nusirito nuo kalno. Liko sunkioje padėtyje žmona su dviem vaikais.

Inž. V. Mačiulaitis (kairėje) iki šiol eįs Coca Cola Medellinoj techninio direktoriaus pareigas, perkeltas aukštesnioms pareigoms į Kanadą, atsisveikina su Kolumbijoj likusiais draugais inžinieriais Dyrikiu, Kalėda ir Čypu.

• A. a. Dr. Stepono Stankaus mirties metinės išpuola spalio 17 d., bet jos bus atliktos spalio 15 d., Chicagoje. Tą dieną, 10:30 val. šv. mišios bus laikomos Marijonų koplyčioje — 6336 So. Kilbourn Ave. Po pamaldų kapinėse bus šventinamas paminklas, kurio pastatymu rpinosi velionies našle — Elzbieta Stankuvienė.

Visi artimieji, draugai ir

PHILADELPHIJOS LIETUVIAI

Pirmas jaunųjų tautininkų pasirodymas

Praėjus vasaros karščiams, pirmas ir viešas pasilinksminimas įvyks jaunųjų tautininkų iniciatyva spalio 7 d., šeštadienį, Lietuvių Pašalpinio Klubo patalpose. Pasilinksminimo pradžia 6 val. vak. Čia visi galėsime gerai pasišokti, nes gros žinomas havajiečių orkestras. Be to išgirsime žavų solistės Z. Kalvaitienės-Čikotaitės balsą ir jaunųjų tautininkų narių — Br. Pumpolytės smuiko verksmą, A. Kaulinytės ir Br. Banevičiūtės piano, deklamacijas ir kt.

Programai vadovaus, ją pajvairindamas, artistas Gedvilas.

Veiks bufetas su skaniais užkandžiais ir gėrimais.

Taigi visi, suaugę ir jaunimas, kviečiami atsilankyti į šį pasilinksminimą.

Malonu prisiminti, kad Philadelphiaus jaunieji tautininkai, įsisteigę vos prieš porą metų (1959 m. gegužės mėn.) veikia auga ne

tik skaičiumi, bet ir dvasia. Štai rugsėjo 24 d. išklausė prof. J. Puzino jaunimui suprantama forma perduotos paskaitos — Tautinė ideologija.

Tolimesnei veiklai jaunieji tautininkai išsirinko valdybą: J. Matonis, Br. Pumpolytė ir Br. Banevičiūtė. Jaunimui talkininkauja Tautinės S-gos skyriaus valdyba. Laukiame talkos ir iš centro valdybos.

Sakmadieniniai vakarėjimai

L. Bendruomenės Philadelphiaus apylinkės valdyba šiais metais yra numaciusi suruošti eilę paskaitų sakmadienio popietėmis. Pirmą paskaitą įvyko rugsėjo 24 d., kurioje apylinkės pirminkas J. Stiklorius kalbėjo apie kultūrinį santykia-vimą su pavergta tėvyne.

Tema nenauja, daug spaudoje diskutuota ir kiekvienam susipratusiam lietuviui aiški: "Neik su vilniu obuoliauti", kaip lietuviška patarlė sako. Tačiau mūsų tėvynės meilė, lietuviškas žodis ar daina, ir mūsų giminių ar artimųjų vargas, verčia mus bendrauti, o naudos iš to turi tik komunistai.

J. Stiklorius palietė ne tik kultūrinio bendradarbiavimo formas, bet ir kitas, kaip pav., pavienių asmenų atsilankymus ir, atrodo, kad ir čia lietuviška patarlė, tinka. Jiems akys Lietuvoje buvo užrištos, nes negalėjo lankytis kur norėjo, o bur-na užčiaupta ir čia Amerikoje pasižadėjimais daug nekalbėti. Yra žinoma, kad lietuvių, atvykusių iš Lietuvos, gavo įspėjimą iš už geležinės uždangos, kad pri-kastų liežuvį, nes esą, jų rankos esančios ilgos, pasieks ir čia — Amerikoje.

Po paskaitos buvo gyvos diskusijos.

Tolimesnių sakmadienio vakarėjų eilėje yra numatytos prof. Salio ir dr. K. Ostrausko paskaitos.

Rugsėjo 16 d. žinomų visuomenininkų Česonių sū-nus Jurgis sukūrė šeimos židinį su D. Žukauskaite, Tai jau jauniausiojo p. Česonių sūnaus vestuvės. Vyresnysis vedė birželio 24 d. ir šiuo metu yra Vokietijoje, JAV armijoje.

Dirvos skaitytojas A. Šalčiūnas, radijo valandėlės redaktorius ir menininkas, šiuo metu yra sunegalavęs. Linkime sveikatos.

Spalio 28 d. ruošiamas solistės J. Augaitytės mokinių koncertas.

B. B. Radijo valandėlės gegužinė gerai pavyko. Pelno numatoma arti 300dol.

Lapkričio 25 d. atidaroma dail. Rūkštelės meno paroda. Parodą organizuoja Tautinės S-gos Philadelphiaus skyrius. Paroda bus Lietuvių Banko patalpose.

P. M.

Kas Dirvos neskaito — daug nustoja!

Paraginkit savo pažįstamus užsiprenumeruoti DIRVĄ.

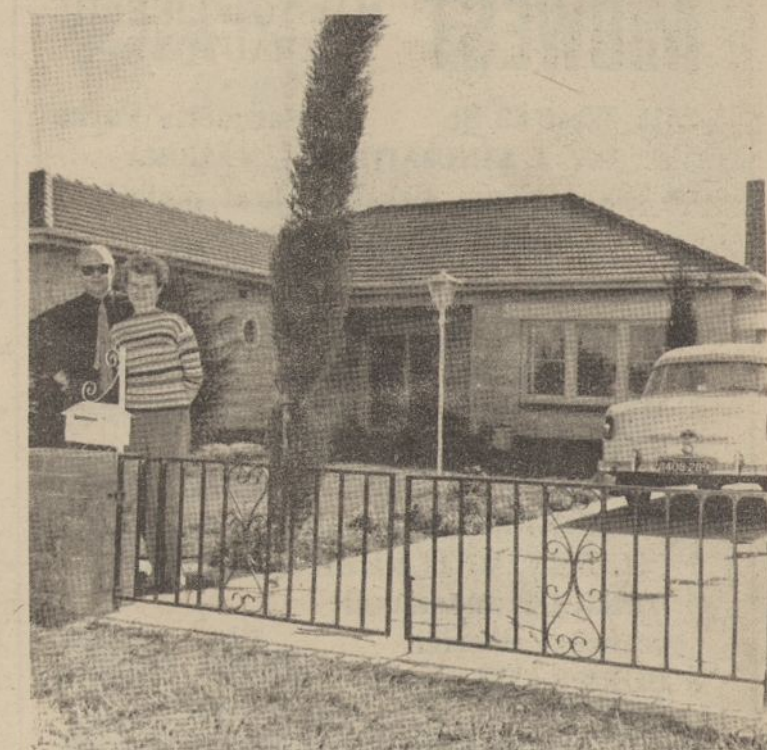
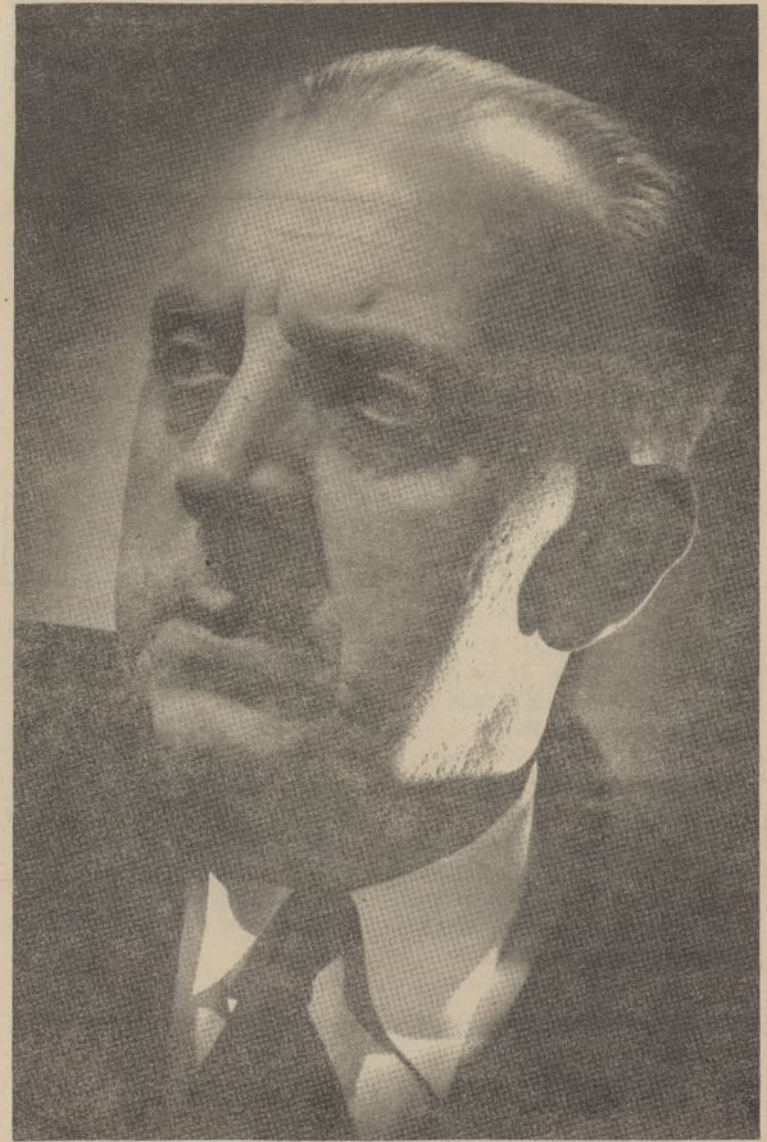
Nors tarpe svečių jaunimo veik nebuvo, bet šokėjų buvo pilna salė.

Minėjimo rengėjams, šeiminiškams, dirbusiems prie barų, tvarkos prižiūrėtojams, ir visiems kas tik kuom nors prie minėjimo prisidėjo, auka ar darbu, tariame širdingą ačiū. J. Demereckis

STASIO PILKOS REČITALIS CHICAGOJE

Chicagoje spalio 8 d. Jaunimo Centro Namuose įvyks Stasio Pilkos rečitalis, kuriame pirmą kartą dalyvaus jauna Kanados lietuvių dainininkė Lilija Šukytė. VIRŠUJE: Lilija Šukytė, gimusi Kaune, 1960 metais baigusi Toronto muzikos konservatorijos pianino klasę, vadovybės paskatinta pradėjo tobulintis dainavime ir Kanados festivaliuose yra laimėjusi pirmųjų vietų atžymėjimus. APAČIOJE: Stasys Pilka, išpildęs išeivijoje dešimtąjį rečitalį, originalių grožinės literatūros perteikimą, ypatingai bandydamas iškelti jaunųjų autorių kūrybą ir dabartinės raštijos išsiskiriančius pavyzdžius.

Vytautas Linkus, Australijoje Port Adelaide turįs maisto krautuvę, neseniai pasistatė moderniškai įrengtą rezidenciją, 96 Kirkcaldy Road, Grange, South Australia. Nuotraukoje V. Linkus su žmona prie savo namų.

Londone susituokę Rita Daunoraitė ir dr. Algis Jaloveckas pianauna tradicinį vestuvių pyragą. Jaunieji iš Anglijos išvyko į Venezuelą, kur Caraco universitete dr. A. Jaloveckas turi tarnybą.